

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל הבה מיהבה לאו כלום הוא.	רב חמא:										■	◇	
הוא גברא דהוה קא שתי חמרא בחנותא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד כסא, אמר לה: אי יהבינא לך מיקדשת לך? אמרה ליה: אשקויי אשקויי												○	
כל אשקויי אשקויין לאו כלום הוא.	רב חמא:										■	◇	
הוא גברא דהוה קא שדי תמרי מדקלא, אתאי ההיא איתתא, א"ל: שדי לי תרתי, אמר לה: אי שדינא לך מיקדשת לך? אמרה ליה: שדי מישדא												○	
כל שדי מישדא לאו כלום הוא.	רב זביד:										■	◇	
הב אשקי ושדי מהול?	איבעיא להו:										^	◇	
מקודשת	רבינא:										◆ !	◇	
תנא דמלכא אינה מקודשת.	רב סמא בר רקתא:										◆ !	◇	
והלכתא: אינה מקודשת.											■	◇	
והלכתא: שיראי לא צריכי שומא.											■	◇	
והלכתא כר"א.											■	◇	
והלכתא כרבא אמר רב נחמן.											■	◇	
בשטר כיצד? כתב לו על הנייר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי, בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו - הרי זו מקודשת.	ת"ר:											■	◇
הא לא דמי האי שטרא לשטר זבני, התם מוכר כותב לו שדי מכורה לך, הכא בעל כותב בתך מקודשת לי	מתקיף לה ר' זירא בר ממל:											⚡	
התם מעניינא דקרא, והכא מעניינא דקרא, התם כתיב: (ויקרא כה) ומכר מאחוזתו, במכר תלה רחמנא, הכא כתיב: (דברים כב) כי יקח, בבעל תלה רחמנא	רבא:											!	◇
התם נמי כתיב: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו												⚡	
קרי ביה יקנו.												!	
מאי טעמא קרית ביה יקנו? משום דכתיב ומכר, ה"נ קרי ביה כי יקח, דכתיב: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה												⚡	
הלכתא ניהו, ואסמכינהו רבנן אקראי.	אלא אמר רבא:											!	◇
ואיבעית אימא, התם נמי כתיב: (ירמיהו לב) ואקח את ספר המקנה.												!	◇
כתב לו על הנייר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי, בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו, בין ע"י אביה בין ע"י עצמה - מקודשת, מדעתו - והוא שלא בגרה	רבא אמר רב נחמן:											■	◇
כתב לה על הנייר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה הרי את מקודשת לי, הרי את לי לאינתו, הרי את מאורסת לי - מקודשת, בין ע"י אביה בין ע"י עצמה, מדעתה - והוא שבגרה.												■	◇
שטר אירוסין שכתבו שלא לשמה, מהו? הויות ליציאות מקשינן, מה יציאה בעינן לשמה, אף הווייה בעינן לשמה, או דלמא הויות להודי מקשינן, מה הווייה דכסף לא בעינן לשמה, אף הווייה דשטר לא בעינן לשמה?	בעי ר' שמעון בן לקיש:											^	◇
בתר דבעיא הדר פשטה: הווייה ליציאה מקשינן, דאמר קרא: (דברים כד) ויצאה והיתה.	[ר' שמעון בן לקיש]											!	◇
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבא ורבינא אמרי: מקודשת	איתמר: [רבא ורבינא]											◆ ■	◇
אינה מקודשת.	רב פפא ורב שרביא:											◆ ■	◇
אימא טעמא דידהו, ואימא טעמא דידי אימא טעמא דידהו: דכתיב ויצאה והיתה, מקיש הווייה ליציאה, מה יציאה לשמה ושלא מדעתה, אף הווייה נמי לשמה ושלא מדעתה ואימא טעמא דידי: ויצאה והיתה, מקיש הווייה ליציאה, מה יציאה בעינן דעת מקנה, אף הווייה בעינן דעת מקנה.	רב פפא:											■	
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהן	מיתבי:											⚡	
מאי לאו שטרי אירוסין ונשואין ממש												⚡	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, שטרי פסיקתא וכדבר גידל אמר רב												!
כמה אתה נותן לבנך? כך וכך, לבתך? כך וכך, עמדו וקדשו - קנו, הן הן הדברים הנקנים באמירה.	דאמר רב גידל אמר רב:											!
ובביאה.												■
מנא לן?												^
דאמר קרא: (דברים כב) בעולת בעל, מלמד, שנעשה לה בעל על ידי בעילה.	ר' אבהו א"ר יוחנן:											!
כעורה זו ששנה רבי:	ר' זירא לר' אבהו, ואמרי לה ר"ל לרבי יוחנן:											?
(דברים כד) ובעלה - מלמד שנקנית בביאה	[רבי]											?
אי מהתם, הוה אמינא עד דמקדש והדר בעיל, קמ"ל.												!
אם כן, נערה המאורסה דאמר רחמנא בסקילה, היכי משכחת לה? אי דאקדיש והדר בעיל, בעולה היא, אי דאקדיש ולא בעיל, לאו כלום הוא	מתקיף לה ר' אבא בר ממל:											?
משכחת לה, כגון שבא עליה ארוס שלא כדרכה.	רבנן קמיה דאביי:											!
עד כאן לא פליגי רבי ורבנן - אלא באחר, אבל בעל, דברי הכל אם בא עליה שלא כדרכה - עשאה בעולה.	א"ל אביי:											?
מאי היא?												^
באו עליה ל אנשים ועדיין היא בתולה - כולן בסקילה	! דתניא: [רבנן]											■
אומר אני: הראשון בסקילה, וכולן בחנק.	! רבי:											■
משכחת לה כגון שקדשה בשטר, הואיל וגומר ומוציא - גומר ומכניס.	רב נחמן בר יצחק:											!
ור' יוחנן, האי ובעלה מאי עביד ליה?												?
ההוא מיבעי ליה: זו נקנית בביאה, ואין אמה העבריה נקנית בביאה, ס"ד אמינא תיתי בק"ו מיבמה: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה.												!
מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת												?
ס"ד אמינא, הואיל וכתב (שמות כא) אם אחרת יקח לו, הקישה הכתוב לאחרת, מה אחרת מיקניא בביאה, אף אמה העבריה מיקניא בביאה, קמ"ל.												!
ורבי האי סברא מנא ליה?												?
א"כ, לכתוב רחמנא ובעל, מאי ובעלה? שמע מינה תרתי.												!
ולרבא דאמר:												?
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה קידושין המסורין לביאה הוו קידושין, קידושין שאין מסורין לביאה לא הוו קידושין	בר אהינא אסברה לי:											?
מאי איכא למימר?												?
אם כן, נכתוב קרא או בעלה, מאי ובעלה? שמע מינה כולהו.												!
ורבי, האי בעולת בעל מאי עביד ליה?												?
האי מיבעי ליה: בעל עושה אותה בעולה שלא כדרכה, ואין אחר עושה אותה בעולה שלא כדרכה.	[רבי]											!
ומי אית ליה לרבי האי סברא?												?
באו עליה ל אנשים ועדיין היא בתולה - כולם בסקילה	! והתניא: [רבנן]											■
אומר אני: הראשון בסקילה, וכולם בחנק	! רבי:											■